

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ενδεικτικοί άξονες:

Κάθε εργαζόμενος μπορεί να αλλάξει τον τρόπο θεώρησης της δουλειάς του, αν:

- επιδιώκει να κάνει εργασίες που τον ευχαριστούν
- συνεργάζεται με συναδέλφους που συμπαθεί
- εντάσσει στη δουλειά τα ενδιαφέροντά του
- αντιλαμβάνεται την εργασία του ως κάτι προσωπικό και οικείο
- προσπαθήσει να ανακαλύψει την ταυτότητά του μέσα σε αυτή.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η συνοχή μεταξύ της πρώτης και της δεύτερης παραγράφου του Κειμένου 1 επιτυγχάνεται με τη χρήση της διαρθρωτικής λέξης «ωστόσο», που δηλώνει αντίθεση. Με αυτόν τον τρόπο η αρθρογράφος επιδιώκει να τονίσει ότι το επίκαιρο γεγονός που ανέφερε στην πρώτη παράγραφο δεν συνιστά πράξη εθελοντισμού, όπως πιστεύουν όλοι, αλλά ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα της έννοιας που θέλει να παρουσιάσει με το κείμενό της, δηλαδή του job crafting. Σύμφωνα με αυτήν την έννοια, οι εργαζόμενοι μπορούν να γίνουν ενεργά υποκείμενα, τα οποία προσαρμόζουν τη δουλειά τους στα δικά τους δεδομένα, με σκοπό να βελτιώσουν όχι μόνο την απόδοσή τους στην εργασία τους αλλά και την ίδια τους τη ζωή.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

«Από εμάς εξαρτάται να αλλάξουμε τον τρόπο που βλέπουμε την δουλειά μας. Το αν θα αντιληφθούμε/θεωρήσουμε το σχολείο σαν έναν χώρο τυποποίησης/μονοτονίας, όπου πρέπει για άλλη μια μέρα να καθαρίσουμε τα σκουπίδια των παιδιών ή αν θα το δούμε σαν το συμπληρωματικό/εναλλακτικό σπίτι μας, όπου θέλουμε να προσφέρουμε στους γύρω μας ό, τι

καλύτερο μπορούμε, είναι απλά μια απόφαση: θέλω να εργάζομαι σε μια δουλειά που δεν μου αρέσει και δεν μου αρμόζει ή θέλω να βρω την ομορφιά και τον εαυτό μου μέσα σε αυτή;».

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ενδεικτικοί άξονες της απάντησης:

- Ο αφηγητής, που δουλεύει ως εργάτης σ' ένα ξυλάδικο, αντιλαμβάνεται ότι το αφεντικό του πλουτίζει με αθέμιτο τρόπο, κάνοντας συνένοχους του όλους τους εργολάβους, τους μάστορες και τους εργάτες που εμπλέκονται στις αγοραπωλησίες του. Συναισθάνεται ότι αμείβεται όχι μόνο για την εργασία του αλλά και για την απόκρυψη της απάτης («Το 'ξερα βέβαια ... σιωπή μου»). Είναι έντιμος, αφού κατακρίνει τον εαυτό του και τους συναδέλφους του για τις πράξεις τους («μια μικρή συμμορία κανονικοί λωποδύτες είχαμε γίνει»), αλλά δεν αντιδρά, παραμένει σιωπηλός και παθητικός συνεργός. Στην ουσία εξαγοράζεται, καθώς το πενιχρό ημερομίσθιό του το έχει απόλυτη ανάγκη: από αυτό εξαρτάται η επιβίωση του ίδιου και της οικογένειάς του. Προτιμά την ψυχική του αλλοτρίωση από την παραίτηση και την αποκάλυψη της αλήθειας. Έτσι, γίνεται υποχείριο ενός συστήματος που τον εκμεταλλεύεται και τον εξουθενώνει, γιατί τελικά αυτό βολεύει και τον ίδιο («Όπως και να το πεις βολικά ... ή πρόφαση.»)
- Στη συνέχεια, ο μαθητής/η μαθήτρια καλείται να εκφράσει ελεύθερα την προσωπική του/της άποψη για την επιλογή του αφηγητή. Μπορεί να υιοθετήσει τη στάση του ή να την απορρίψει, εκφράζοντας τη δική του/της ξεχωριστή άποψη.
- *Η εκφώνηση επιτρέπει την καταγραφή των προσωπικών ιδεών των μαθητών/μαθητριών, αρκεί να είναι ολοκληρωμένες ως προς τη διατύπωση και τα νοήματα.*